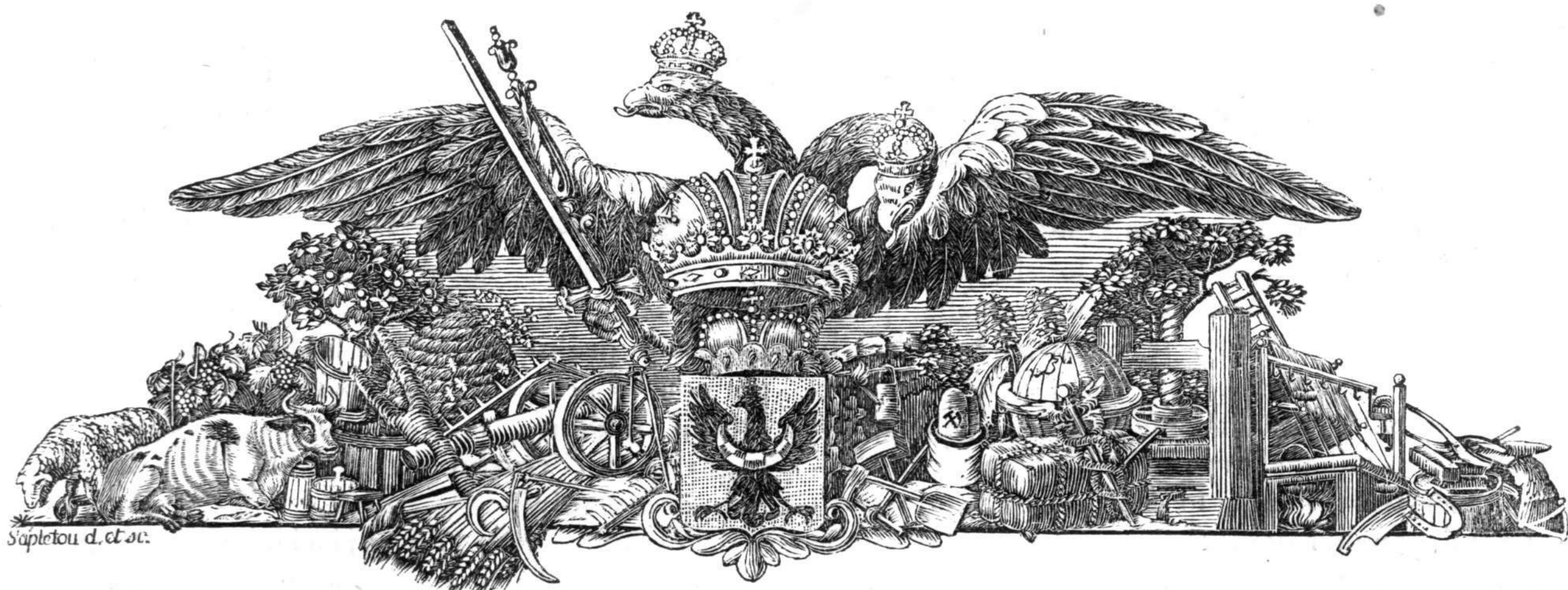

Kmetijske in rokodelske novize.

Na svetlobo dane od z. k. kmetijske drushbe.

N° 14.

V frédo 3. Maltravna.

1844.

Te novize pridejo vsako frédo na dvéh zhetertnih listih v Ljubljani na svetlo. Plazhujejo se v pisarnizi z. k. kmetijske drushbe v hišhi 195 v Šalendrovi ulizi bliso Brega; sa Ljubljano in sa tiste, ki jih ne dobivajo po pošti, sa zelo leto s 2 fl., — sa pol leta s 1 fl.; prejmljejo se pa pri natičkovavzu na Bregu Nr. 190. Po pošti veljajo sa zelo leto 2 fl. 30 kr., — sa pol leta 1 fl. 15 kr. Po vsih z. k. poštah se snajo dobiti.

Pirhi.

Ze tički pojejo,
Ze rož'ce cvetejo,
Tud sneg beži proč;
Tih vetričik veje,
Zar solnčni me greje:
Velika bo noč!

O blagi deklíči!
O srečni fantíči!
Ki pridni ste bli:
Ker pirhe izbrane,
Prelepo pisane
Zdaj mati deli.

Pa tudi zbiralá,
Komu jih bo dala,
Katermu li ne;
Kako se obnašali?
Ste li jo slušali,
Ko slušati gre?

Je bila vam sveta
Zapoved očeta:
»Potrebne reči
Za dom se učiti
In dobro zuriti,
Dokler ste mladi«?

Pastir, ki ovčice
V zelene ravnice
Rad gonil je past,
Pohvale plačilo
Bo dobil obilo,
In pirhe na čast.

Deklica, k' je prela
Kodeljo vesela,
Naj pirhe dobi;
Na česki če niti
Kolovrat zna viti,
Naj več jih dobi.

Sin, ki se je polje
Med drugimi bolje
Učil obdel'vat,
Spodobno bi bilo,
Nad pirhov število
Kaj bolj'ga mu dat';

Hči, ki se je v leti
Učila skerbeti
Za hišo pridno;
Spodobno bi bilo,
Nad pirhov število
De več ji dadó:

Domače natkane,
Domače šivane,
Obleke lepe,
Višnjéve, rudeče,
Belé in blišeče
Naj taki dobé. —

Sin, kateri svetinje
Časti domovine,
Nje blago spozná;
Spodobno bi bilo,
Nad pirhov število
De več se mu dá;

Časténe device,
Ki pridno Novice,
Kmetijske hero;
Spodobno bi bilo
Nad pirhov število
De več jim dadó:

Domače pisane,
Domače šivane
Obléke lepé,
Višnjéve, rudeče,
Belé in blišeče
Naj taki dobé.

S.

Reja shidnih zhervov ali gosénz.

(Na dalje.)

e) Bolesni zhervov ali shidnih gosénz.

Shidni zherv je možna shival, ki ga ni kmalo konez; pa vzhasi ga tako redé, de mora oflabeti. Španje, ki ga petkrat ima, ni nobena bolesen, ampak natorna potreba. Kteri ga nimajo, so bolni in nikoli ne predejo.

Bolesni so: 1. Debelost ali vodeníza. Taki jedó in se redé, pa ne predejo, so debelíshi, belíshi in bolj vmasani od drusih, in namest de bi predli, pozhjo.

2. Suhotnost ali jetika. Taki so flabi in ne rastejo, se ne levé, in dostikrat jih drugi sadufhe. Jenjajo jesti, poštanejo mehki in poginejo. Ko se v tretjih levé, se jih rada prime ta bolesen, zhe ljudje ne snajo prav s njimi ravnati.